

Sygn. akt V KK 160/22

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **S. G. (G.)**

skazanego za przestępstwo z art. 177 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 kwietnia 2022 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 6 października 2021 r., sygn. akt II 1 Ka (...)

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w L.

z dnia 27 października 2020 r., sygn. akt II K (...),

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W zamieszczonym w kasacji uzasadnieniu wniosku o wstrzymanie zaskarżonego wyroku podniesiono, że przemawia za tym wzgląd na sytuację życiową i rodzinną skazanego, który ze swojego wynagrodzenia za pracę pomaga w utrzymaniu uczącego się rodzeństwa (co wynika z treści wywiadu kuratorskiego załączonego do akt sprawy), a nadto obecnie podjął realizację nałożonych na niego obowiązków finansowych na rzecz pokrzywdzonych oraz wobec Sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest kasacja cechuje się względną suspensywnością. Wstrzymanie, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k., wykonania prawomocnego wyroku jest odstępstwem od zasady bezzwłocznej wykonalności orzeczeń mających taki walor (art. 9 § 1 k.k.w.). Dlatego zastosowanie wspomnianej instytucji może nastąpić tylko wyjątkowo. Kontrola kasacyjna dotyczy bowiem prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem prawidłowości ustaleń i trafności rozstrzygnięć w nim zawartych.

Szczególne uprawnienie Sądu Najwyższego wynikające z art. 532 k.p.k. wymaga potwierdzenia, że w sprawie zaistniały szczególne, nadzwyczajne względy nakazujące pozbawienie w tym trybie prawomocnego wyroku atrybutu wykonalności. Powodem ku temu może być w szczególności zasadność argumentacji przedstawionej na poparcie zarzutów kasacji, wskazującej na wysokie prawdopodobieństwo wydania orzeczenia kasatoryjnego. Okoliczność ta musi być jednak dostrzegalna już „na pierwszy rzut oka” i w zasadzie nie podlegać dyskusji, skoro procedowanie w oparciu o art. 532 k.p.k. następuje przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji.

Wstępna ocena kasacji dokonana w trybie przywołanego przepisu nie potwierdziła takiego założenia, jak również nie dała podstaw do przyjęcia, jakoby wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji miało wiązać się z nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego.

W płaszczyźnie okoliczności podniesionych przez obronę, skupiających się na dolegliwościach wynikających z faktu prawomocnego skazania, należało uznać, że są one normalnymi i oczywistymi konsekwencjami poniesienia odpowiedzialności karnej – w kształcie i granicach określonych w wyroku Sądu *meriti* częściowo następnie zmienionym w instancji odwoławczej. Jako takie – nie stanowią argumentu przemawiającego za sięgnięciem po instytucję przewidzianą w art. 532 k.p.k. (zob. m.in. postanowienia SN: z 16.04.2021 r., V KK 59/21; z 29.08.2012 r., II KK 184/12).

Argumentacja skarżącej może natomiast podlegać rozważeniu w postępowaniu wykonawczym, a ściślej w postępowaniach o odroczenie wykonania kary (art. 151 k.k.w.), bądź o przerwę w jej wykonaniu (art. 153 k.k.w.). Uzupełniając dodać należało, że w odniesieniu do osoby skazanego wykorzystano

instrumenty przewidziane w przepisach prawa karnego wykonawczego, o czym świadczy treść – zawartych w aktach Sądu Najwyższego – postanowień o umorzeniu postępowania w przedmiocie odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności (k. 35 akt SN), oraz w przedmiocie zastosowania dozoru elektronicznego (k. 38-42 akt SN).

Z tych wszystkich względów należało przyjąć, że w sprawie nie zaktualizowały się wcześniej omówione podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.